

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Tensió a CiU

Unió denuncia "ingerències inadmissibles" de CDC per les crítiques d'alcaldes convergents a Josep Antoni Duran i Lleida.

10
anys

Deliri blanc-i-blau

Tamudo, Luis García i Corominas, autors materials de la magnífica victòria de l'Espanyol (4-1) a la final de copa del Rei.

20
anys

Proposta a l'alça

CiU rebutja la proposta del PP per al finançament. Els conservadors garanteixen a totes les comunitats un 30% de l'IRPF al cap de dos anys.

Full de ruta

Miquel Riera

Qui té por de la llengua?

La publicació del manifest *Per un veritable procés de normalització lingüística a la Catalunya independent*, del grup

Koiné, ha provocat les reaccions de sempre, com cada cop que algú s'atreveix a opinar de manera contundent sobre l'incert futur de la nostra llengua. D'una banda, els mitjans espanyols –d'aquí i d'allà– han disparat a tort i a dret oblidant que la llengua amenaçada és la catalana i que les víctimes som els seus parlants. De l'altra, hi ha hagut el foc amic tradicional, potser més bel·ligerant que en altres ocasions, atenent el moment crucial que viu el país. Pel que fa a declaracions com per exemple les de Lluís Rabell, es desqualifiquen per si mateixes. Llegint el manifest, per exemple.

Pel que fa al text, no el trobem pas inoportú i ni molt menys "fonamentalista" i "racista". Només li retrauríem l'apel·lació un pèl etèria a la presa de consciència lingüística com a solució però no

Per què podem debatre de tot menys del català? A qui fa por el debat? Qui tem una llengua plenament normalitzada?

pas els objectius finals, clars i compartibles per tothom: "Articular la llengua catalana com a eix integrador de la nostra ciutadania en un marc d'assumpció pública del multilingüisme com a riquesa individual i social." Qui no pot estar-hi d'acord? Només aquells que, adduint que defensen el bilingüisme, en el fons el que defensen és el castellà.

Igualment és molt difícil discrepar de tot allò que constaten els promotors del text: que el català és la llengua de Catalunya, que no està en la situació normal d'una llengua territorial en el propi territori, que el règim constitucional del 1978 va refermar la imposició del castellà, juntament amb la bil·lingüïtzació de la població, o que el català ja no és la llengua marcada, "la que espontàniament qualsevol habitant usa per adreçar-se a un desconegut".

La qüestió important és, però: per què en el debat sobre el futur estat no podem parlar de la llengua? A qui fa por el debat? Als partits? I també, qui tem una llengua plenament normalitzada? És que no hi tenim tot el dret? No podem voler la independència també o, sobretot, per això?

Tribuna

Manel Mesquita. Editor del diari electrònic 'El Dimoni'

És el capitalisme, estúpid

Que quedi clar que el que he fet ha estat adaptar, un cop més i com han fet ja altres anteriorment, aquella frase utilitzada, com a arma llançadora de l'equip demòcrata, a la campanya electoral de 1992 als Estats Units, entre Clinton (l'home de la Hillary) i Bush (el pare del següent invasor) i que va guanyar de sorpresa el primer, el de la fel·lació: "*The economy, stupid*". Per a la videohistòria ha quedat aquesta troballa de la semiòtica moderna.

VAGI PER DAVANT, DONCS, QUE RES més lluny de la meua intenció insultar ningú i menys els lectors d'aquestes quatre línies; igualment, abans d'entrar en matèria, manifesto que, malgrat no estar d'acord amb alguna de les sentències (en general) que pugui dictar la justícia (en general), les acato sempre (ves quin remei); que condemno la violència vingui d'on vingui (i després, ja baixarem al detall); que la llibertat d'expressió és un dels pilars de la democràcia; que la transició va ser modèlica (o no tant); que les informacions són sagrades i les opinions, lliures; que els emprenedors i els autò-

noms són el futur de l'economia; que el que li cal a Europa és més Europa; que els polítics corruptes són una minoria; que, si convé, també sóc capaç de "negar la major" (mai no l'he entesa, aquesta); que el diàleg al voltant d'una taula hauria de ser imprescindible per resoldre els problemes que ens amenacen; que s'han d'implementar polítiques socials que apoderin la ciutadania i la facin protagonista de la gestió col·lectiva; que de la crisi n'hem d'extreure oportunitats; que dos no es barallen si un no ho vol, etc.

UN COP LLISTATS TOTS ELS TÒPICS imprescindibles per no ser acusat de res punible

“Estic saturat de totes les anàlisis sobre els ‘papers de Panamà’”

i, previngut que és un (l'edat també ajuda), que no hagi de lamentar res (ni jo ni la meua família), ja estic en disposició de continuar escrivint prou protegit (crec).

ESTIC SATURAT DE TOTES LES ANÀLISIS que han generat (i generaran) els anomenats *papers de Panamà* i observo que la immensa majoria dels que exerceixen el seu dret a opinar es queden a l'anècdota ("*The show must go on*"): que els titulars d'aquelles empreses instrumentals ho han fet per estalviar-se impostos (la mal dita optimització fiscal); que si ho han fet és per no pagar-ne cap i enlloc; que si, malgrat ser del tot legal, no pot considerar-se ètic (i aquí s'obre un debat sobre la moral, mai estimulant); que sí que és un frau als compatriotes respectius (com si els diners tinguessin pàtria); que el que passa és que les últimes tecnologies faciliten als poderosos d'amagar-se darrere d'excels gegants; que els paradisos fiscals no haurien d'existir, són els responsables d'aquestes males pràctiques... Prou!

És el capitalisme, amics!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El castellà és un idioma, el català, un problema

■ Vaig fer una reserva per visitar el refugi de la plaça del Diamant, un recinte municipal gestionat pel Taller d'Història de Gràcia. El dia concret una amiga i jo no vàrem poder fer la visita perquè no vàrem cedir a canviar l'idioma de fer-la. La demanda de sols dues persones va ser suficient per imposar la supremacia del castellà.

Han passat quatre mesos; no he tingut resposta escrita de l'entitat, només CiU i ERC han mostrat interès i els tècnics de l'antiga Oficina de No Discriminació han jugat a fons el seu digne paper. Mentrestant, sols una trucada telefònica del director del centre per oferir-me el més inaudit, una visita privada per als dos denunciants, i la sorprenent res-

posta del "gerent" de Gràcia que ratifica allò que es fa i que no s'escriu en la web, o sigui que essent les visites obertes (?) l'idioma per fer-les s'acorda al lloc "per consens". Aquest mètode trampos comporta que un 80% de les visites es facin en castellà, contravenint el que s'anuncia i escapçant els drets lingüístics del català.

Fa uns dies l'Oficina de Drets es va disculpar comproment-se a fer que es canviarien els protocols de visites del refugi i es revisarien els de tota la ciutat. Amb independència del que sigui al final, aquest és, es vulgui o no parlar-ne ara, sigui convenient o inconvenient fer-ho, l'estat de la cosa, de l'idioma, del país i dels seus –quasi sempre– porucs representants. I quatre mesos després del meu primer intent, em nego a reservar i visitar el refugi (pobre Mercè Rodoreda!) si no

tinc garanties de fer la visita en català.

ROMÀ TORRENS I LLANOS
Barcelona

Els tres mosqueters

■ L'Antoni Puigverd, l'Albert Branchadell i el José A. Sorolla són tres periodistes que defensen la cooficialitat del castellà en una hipotètica Catalunya independent. En un país com el nostre, on viuen persones de gairebé totes les nacionalitats, no més critiquen que el català sigui l'única llengua oficial algunes persones d'aquí. No hem vist cap italià ni cap francès ni cap anglès dir-nos racistes ni denigrar els signants del manifest Koiné. En canvi, des d'aquí s'han aixecat veus insultant-nos sense pietat. Per això hem de seguir en el camí que el català, que és l'idioma propi de Catalunya, sigui l'única llengua

oficial quan el nostre país sigui lliure, i l'aranès cooficial a la Val d'Aran perquè és la llengua pròpia d'allà.

LLUÍS CLARÀ IGLESIAS
Moià (Moianès)

Carta al Sr. Zika i al Sr. Tigre

■ Benvolguts senyors mosquits, sé que els ciutadans obeïm l'administració i vigilem de no tenir a la intempèrie l'aigua que vostès necessiten per a la seva reproducció. La bona notícia és que la font de Neptú, a Barcelona, a la cruïlla de passeig de Sant Joan amb Còrsega, trobaran una aigua que no s'ha canviat fa molt temps i on es veu tota mena de fauna i flora.

Espero haver ajudat i demano, en reciprocitat, que no em piquin, si us plau, ja que hi visc molt a prop.

CARME CAMPS DALVAT
Barcelona